

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9961 af 22/12/2003 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse F-2-03 om bil - sletning af oplysninger - alkoholmisbrug - dokumentationshensyn - berigtigelse - notatpligt - konkret vurdering

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3000078-03

Ankestyrelsens principafgørelse F-2-03 om bil - sletning af oplysninger - alkoholmisbrug - dokumentationshensyn - berigtigelse - notatpligt - konkret vurdering

Resume:

Ankestyrelsen fandt ikke, at en fejlagtig oplysning fra en myndighed om at en ansøger skulle have haft et mangeårigt massivt alkoholmisbrug kunne slettes i ansøgers sag om støtte til bil.

Ankestyrelsen fandt, at oplysningen om alkoholmisbrug skulle berigtiges.

Begrundelsen var, at dansk offentligretlig lovgivning bygger på en forudsætning om, at alle dokumenter i enhver sag skal opbevares med henblik på arkivering og at myndighederne kun i meget begrænset omfang kan foretage kassation af sager eller dokumenter.

Begrundelsen var videre, at det fulgte af offentlighedslovens § 6 og af ikke-lovbestemte forvaltningsretlige principper, at en myndighed har pligt til at notere mundtlige oplysninger om en sags faktiske omstændigheder samt oplysninger om alle væsentlige ekspeditioner i en sag. Notatpligten var indført både af hensyn til myndighedens og af hensyn til borgerens mulighed for senere at kunne dokumentere hvad der var foregået i en sag.

Ankestyrelsen lagde vægt på hensynet til såvel ansøgerens som myndighedernes behov for at kunne dokumentere oplysningerne og forløbet i sagen i forbindelse med eventuel genoptagelse, klage til sociale klageinstanser, klage til Folketingets Ombudsmand og sagsanlæg.

Ankestyrelsen lagde videre vægt på, at kassation af arkivalier ifølge Kulturministeriets bekendtgørelse om offentlig arkivalier mv. først må finde sted, når der ikke længere er administrativt eller retligt behov for dem.

Love:

Arkivlov - lov nr. 1050 af 17. december 2002 - § 10

Lov om offentlighed i forvaltningen - lov nr. 572 af 19. december 1985 - § 6

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en mand som i forbindelse med myndighedernes behandling af en ansøgning om støtte til bil og afgiftsfritagelse efter servicelovens § 99 blev bekendt med, at amtskommunen i forbindelse med en telefonisk samtale med den kommunale sagsbehandler havde noteret, at ansøger skulle have haft et mangeårigt massivt alkoholmisbrug.

Ansøger rettede efterfølgende henvendelse til såvel kommune som amtskommune og anmodede om at få oplysningen slettet, idet ansøger aldrig havde haft et mangeårigt massivt alkoholmisbrug. Der var således ifølge ansøger tale om en fejlagtig oplysning.

Kommunen oplyste herefter, at der ikke var belæg for at ansøger skulle fremstå som mangeårig alkoholmisbruger og amtskommunen beklagede overfor ansøger, hvis de oplysninger som amtskommunen havde modtaget ikke var korrekte.

Hverken kommunen eller amtskommunen fandt imidlertid grundlag for at slette oplysningen i sagen.

Ansøger rettede herefter henvendelse til det sociale nævn, som realitetsbehandlede spørgsmålet om sletning af oplysningen om alkoholmisbrug.

Nævnet fandt ikke, at den fejlagtige oplysning om alkoholmisbrug kunne slettes fra kommunens, amtets eller nævnets journaler.

Nævnet fandt derimod, at oplysningen skulle berigtiges. Dette indebar, at myndighederne skulle sikre, at det klart og utvetydigt blev anført samtlige steder, hvor oplysningen om alkoholmisbrug fremgik, at den var fejlagtig og grundløs, og derfor på ingen måde kunne tillægges betydning.

Begrundelsen var, at nævnet fandt, at ansøgers interesse i at få oplysningen slettet burde vige for hensyn til myndighedernes og ansøgers dokumentationsmuligheder, herunder ved eksempelvis anmodninger om genoptagelse af bilsagen, indbringelse for Folketingets Ombudsmand eller sagsanlæg.

Nævnet lagde ved afgørelsen afgørende vægt på hensynet til myndighedernes dokumentationsmulighed. Heri lå myndighedernes interesse i både at kunne dokumentere sagsforløbet, herunder de trufne afgørelser i bilsagen samt den efterfølgende sag om sletning eller berigtigelse af oplysningen. Myndighederne skulle kunne dokumentere forholdene ved en eventuel senere genoptagelsessag, en indbringelse for Folketingets Ombudsmand eller ved sagsanlæg. I disse situationer havde ansøger samme interesse i at kunne dokumentere alle forhold, hvilket nævnet ligeledes lagde vægt på. Nævnet fandt ikke, at dokumentationshensynet blev mindsket selvom både amt og nævn havde udtalt, at oplysningen ikke havde haft nogen indflydelse på afgørelserne i bilsagen.

Nævnet lagde videre vægt på, at ansøgers interesse i, at den fejlagtige oplysning ikke fremgik af sagen, i tilstrækkeligt omfang kunne varetages ved berigtigelse af journalerne. Nævnet bemærkede, at udover den berigtigelse myndighederne skulle foretage, så fremgik det også, at oplysningen var fejlagtig i kommunens og amtets breve til ansøger. I sidstnævnte var det også anført, at oplysningen ikke havde haft nogen indflydelse på selve afgørelsen af sagen. De nævnte breve bidrog således også til berigtigelsen af oplysningen.

Ansøger klagede efterfølgende over nævnets afgørelse.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvorvidt den fejlagtige oplysning om alkoholmisbrug i ansøgers sag vedrørende ansøgning om støtte til bil efter servicelovens § 99, kunne slettes fra kommunens, amtets og nævnets journaler.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt ikke, at oplysningen om alkoholmisbrug kunne slettes i ansøgers sag om støtte til bil.

Ankestyrelsen fandt derimod, at oplysningen om alkoholmisbrug skulle berigtiges.

Ankestyrelsen tiltrådte således nævnets afgørelse.

Begrundelsen var, at dansk offentligretlig lovgivning bygger på en forudsætning om, at alle dokumenter i enhver sag skal opbevares med henblik på arkivering og at myndighederne kun i meget begrænset omfang kan foretage kassation af sager eller dokumenter.

Begrundelsen var videre, at det fulgte af offentlighedslovens § 6 og af ikke-lovbestemte forvaltningsretlige principper, at en myndighed har pligt til at notere mundtlige oplysninger om en sags faktiske omstændigheder samt oplysninger om alle væsentlige ekspeditioner i en sag. Notatpligten var indført både af hensyn til myndighedens og af hensyn til borgerens mulighed for senere at kunne dokumentere hvad der var foregået i en sag.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen til grund, at det i ansøgers sag om støtte til bil og afgiftsfritagelse fejlagtigt var oplyst, at ansøger skulle have haft et mangeårigt massivt alkoholmisbrug.

Ankestyrelsen fandt, at ansøgers ønske om at få oplysningen om alkoholmisbrug slettet burde vige for hensynet til myndighedernes og ansøgers egne dokumentationsmuligheder.

Ved denne vurdering blev der bl.a. lagt vægt på, at både ansøger og myndighederne kunne have behov for at dokumentere oplysningerne og forløbet i sagen f.eks. i forbindelse med en eventuel genoptagelse af ansøgers sag, i forbindelse med klager til de sociale klageinstanser, Folketingets Ombudsmand eller ved sagsanlæg.

Ankestyrelsen lagde yderligere vægt på, at det følger af § 6, stk. 2 i Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 554 af 31. maj 2001 om offentlige arkivalier og om offentlige arkivers virksomhed, at kassation af arkivalier først må finde sted, når der ikke længere er administrativt eller retligt behov for dem. Det følger videre af bekendtgørelsens § 7, stk. 1 og stk. 2, at Rigsarkivaren fastsætter nærmere regler om opbevaring og kassation af offentlige arkivalier og at kassation af arkivalier kun må finde sted efter de regler, der blev fastsat af Rigsarkivaren.

Ankestyrelsen fandt imidlertid - i lighed med nævnet - at oplysningen om alkoholmisbrug skulle berigtiges.

Ankestyrelsen fandt, at det beroede på en konkret vurdering, hvordan berigtigelsen skulle foretages.

I ansøgers tilfælde fandt Ankestyrelsen, at oplysningen om alkoholmisbrug skulle berigtiges således, at det klart og utvetydigt blev anført de steder, hvor oplysningen fremgik, at oplysningen var fejlagtig og grundløs og derfor på ingen måde kunne tillægges betydning.

Myndighederne havde således pligt til at lægge de breve, der berigtigede oplysningen, som dokumenter på sagen i umiddelbar tilknytning til oplysningen om alkoholmisbrug, således at den samlede sag korrekt og tydeligt afspejlede sagens faktiske omstændigheder.